

इन्द्रजनन (इ० + ज०) n. Indra's Geburt; davon adj. इन्द्रजननीय da-
von handelnd (Erzählung) P. 4, 3, 88.

इन्द्रजा (इ० + जा) adj. von Indra stammend AV. 4, 3, 7.

इन्द्रजानु (इ० + जा०) m. N. pr. eines Affen R. 4, 39, 33. 6, 3, 21.

इन्द्रजाल (इ० + जा०) n. 1) Indra's Netz: अयं लोको जालमासीच्छक्रस्य
मृक्ता मृकान् । तेनाहमिन्द्रजालेनामृतममामि दधामि सर्वान् AV. 8, 8, 8.
eine Waffe, die Argu na anwendet MBh. 3, 14993. — 2) Zauber H. 738.
926. तं च दोहदमेतस्या देव्या यौगंधरायणः । मन्त्रयत्नेन्द्रजालादिप्रयोगैः स-
मपूरयत् ॥ KATHAS. 22, 12. तद्विधात्रा मम ध्रुवम् । केनापि कारणेनेदमिन्द्र-
जालं वितन्यते ॥ 26, 82. PRAB. 112, 3. VEDĀNTAS. 27, 14. SĀH. D. 77, 19.
169, 7. Verz. d. B. H. 191. No. 904.

इन्द्रजालिक (von इन्द्रजाल) adj. der Zauber übt, Zauberer, Gaukler
HĀR. 151. ĠAṬĀDH. im ÇKDr. — Vgl. ऐन्द्रजालिक.

इन्द्रजालिन् (von इन्द्रजाल) m. N. pr. eines Bodhisattva LALIT. 281.

इन्द्रजित् (इ० + जित्) m. Indra's Bestieger, N. pr. Rāvaṇa's Sohn R.
5, 12, 10. 43, 1. 44, 3. fgg. 6, 20, 25. 22, 6. ein Dānava HARIV. 199. Vater
Rāvaṇa's und König von Kāçmitra RĀGA-TAR. 1, 193. LIA. I, 473, N.
4. ein Autor aus dem 17ten J. Verz. d. B. H. No. 1377. इन्द्रजिद्विजयिन्
Bestieger des Indraçit, ein Bein. Lakshmaṇa's ÇABDAR. im ÇKDr.

इन्द्रजूत (इ० + जू०) adj. von Indra gefördert, verschafft: अथ RV. 1,
118, 9. 3, 33, 11. यशम् AV. 6, 39, 1. राष्ट्र 2.

इन्द्रज्येष्ठ (इ० + ज्ये०) adj. Indra an der Spitze habend, von Indra
angeführt: इन्द्रज्येष्ठा महेन्द्राणां देवासः RV. 1, 23, 8. 6, 51, 15. इन्द्रज्येष्ठास
इह मादयन्ताम् 7, 11, 5. 10, 70, 4. उदीरतां देवा इन्द्रज्येष्ठा मृतो यत्तु सेने-
या AV. 3, 19, 6. 7, 79, 2. देवेभ्यो ऽमित्रिहिभ्यस्त्वर्तापुभ्य इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वर्ह-
णाराजभ्यः TS. 3, 5, 8, 1.

इन्द्रता (von इन्द्र) f. Indra's Macht und Würde ÇĀPUR. 9, 80.

इन्द्रतापन (इ० + ता०) m. N. pr. eines Dānava MBh. 2, 367. HARIV.
14290. ein Sohn Bali's 190. 2287.

इन्द्रतूल (इ० + तू०) n. ein in der Luft herumfliegender Baumwollen-
flocken HĀR. 23. तूलक dass. TRIK. 2, 10, 11.

इन्द्रतोषा (von इ० + तोष) f. N. pr. eines Flusses MBh. 13, 1698.

इन्द्रत्व (von इन्द्र) n. 1) Indra's Macht und Würde: अहं ते किंकरः
शक्र न मेन्द्रत्वमीप्सितम् MBh. 3, 14415. (वासवः) इन्द्रत्वं प्राप्य 14, 98.
110. — 2) Königthum: पतन्त्रीणां च गरुडमिन्द्रत्वेनाभ्यषिञ्चत MBh. 1, 1470.

इन्द्रत्वोत (anomale Zusammens. aus इन्द्र + त्वोत [त्वा + उत्त]; Pa-
dap.: इन्द्रत्वऽउत्त) adj. von dir Indra begünstigt: त्वया वयं मेघवन्पूर्य्ये
धन् इन्द्रत्वोताः सासक्याम पतन्त्यतः RV. 4, 132, 1. वयं तं शर्वसा गातुवि-
त्तमा इन्द्रत्वोता विधेमहि 8, 19, 16. Vgl. त्वोता इन्द्रिन्द्र वाजमगम् 2, 11, 6.
— Die Betonung verbietet eine Zurückführung auf इन्द्रत्व n. Vgl. त्वोत.

इन्द्रदत्त (इ० + द०) m. N. pr. eines Brahmanen KATHAS. 2, 42. 4, 1.
buddh. BURN. Lot. de la b. I. 2.

इन्द्रदारु (इ० + दा०) m. N. eines Baumes (s. देवदारु) BŪĀVAPR. im
ÇKDr.

इन्द्रदेवी (इ० + दे०) f. N. pr. der Gemahlin des Königs Meghavā-
hana, die einen Vihāra mit N. इन्द्रदेविभवन erbaut, RĀGA-TAR. 3, 13.

इन्द्रद्युम्न (इ० + द्यु०) 1) m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Bhāl-
laveja ÇAT. BR. 10, 6, 1. KĀND. UP. 5, 11, 1. ein König MBh. 3, 491.

985 (भालुकि). 13332. fgg. HARIV. 9137. VP. 164. — 2) n. N. eines Sees
MBh. 1, 4639. 3, 13337. HARIV. 8993.

इन्द्रदु (इ० + दु०) m. N. zweier Pflanzen: 1) Terminalia Arjuna (s. अ-
र्जुन) W. u. A. AK. 2, 4, 2, 25. — 2) Wrightia antidysenterica R. Br. कु-
टज; vgl. इन्द्रपव) RĀGAN. im ÇKDr.

इन्द्रदुम (इ० + दु०) m. = इन्द्रदु 1. ÇABDAR. im ÇKDr.

इन्द्रदीप (इ० + दीप) m. n. N. eines der neun Dvīpa (s. d.) VP. 173.
TROTER in RĀGA-TAR. t. I, p. 314.

इन्द्रधनुम् (इ० + ध०) n. Indra's Bogen, der Regenbogen AV. 45, 1, 6.
PĀR. GRHJ. 2, 7 in Z. d. d. m. G. 7, 537. M. 1, 38. VARĀH. BRH. S. in Verz.
d. B. H. 243 (35). MĀKKH. 92, 8.

इन्द्रधन (इ० + ध०) m. N. pr. eines Tathāgata BURN. Lot. de la b.
I. 113. eines Nāga VJUTP. 87, b.

इन्द्रनतत्रै (इ० + न०) n. Indra's Mondhaus, von der Phalguni ge-
sagt ÇAT. BR. 2, 1, 2, 11.

इन्द्रनील (इ० + नी०) m. Sapphir (himmelblau) TRIK. 2, 9, 29. H. 1063
(nach dem Sch. auch n.). RAGH. 13, 54. 16, 69. MEGH. 47, 75. इन्द्रनीलक
m. dass. ÇABDAR. im ÇKDr. (ÇKDr. beide Male: = मरकत Smaragd).

इन्द्रपत्नी (इ० + प०) f. Indra's Gattin RV. 10, 86, 9. pl. VS. 28, 8.

इन्द्रपर्णी (von इ० + पर्ण) f. N. einer Pflanze, wie es scheint gleich-
bedeutend mit इन्द्रपुष्पी, Suçr. 2, 101, 18.

इन्द्रपर्वत (इ० + प०) m. N. pr. eines Berges MBh. 2, 1089. LIA. I, 549.

इन्द्रपातम (इ० + पा०, superl. von पा) adj. von Indra am liebsten ge-
trunken: मदेः RV. 9, 99, 3.

इन्द्रपान (इ० + पा०) adj. Indra zum Trunk dienend: इदं त्यत्पात्रमि-
न्द्रपानमिन्द्रस्य प्रियममृतमपायि RV. 6, 44, 16. चमसाः 1, 54, 9. vom Soma
9, 96, 3. 13. उर्मिम् (अपाम्) 7, 47, 1. 10, 30, 9.

इन्द्रपालित (इ० + पा०) m. N. pr. eines Königs VĀJU-P. in VP. 470,
N. 24. eines Vaiçja P. 8, 2, 83. VĀRT. 2, Sch.

इन्द्रपीत (इ० + पी०) adj. von Indra getrunken RV. 9, 8, 9. KĀTJ. ÇA.
25, 12, 6.

इन्द्रपुत्रा (इ० + पु०) f. Indra's Tochter AV. 3, 10, 13 (voc.).

इन्द्रपुष्पा (von इ० + पुष्प) f. N. einer Pflanze mit blutrother Blüthe,
Methonica superba Lam. (vulg. विषलाङ्गला), RATNAM. im ÇKDr. पु-
ष्पिका dass. RĀGAN. पुष्पी Suçr. 1, 138, 12. — Vgl. इन्द्रपुष्पिका.

इन्द्रप्रमत्ति (इ० + प्र०) m. N. pr. ein Nachkomme Vasishṭha's, Ver-
fasser von RV. 9, 97, 4—6. RV. ANUKR. erhält den RV. von Paila VP. 277.

इन्द्रप्रमद (इ० + प्र०) m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d.
B. H. 57, 2 v. u.

इन्द्रप्रसूत (इ० + प्र०) adj. von Indra veranlasst, angetrieben RV. 10,
66, 2.

इन्द्रप्रस्थ (इ० + प्र०) n. N. einer Stadt an der Jamunā (wo das heu-
tige Delhi), die Residenz der Pāṇḍava, MBh. 1, 7580. 3, 1987. 14776.
इन्द्रप्रस्थ m. P. 6, 2, 87, Sch. — Vgl. खाण्डवप्रस्थ, शक्रप्रस्थ.

इन्द्रप्रहरा (इ० + प्र०) n. Indra's Waffe, der Donnerkeil HALĀS. im ÇKDr.

इन्द्रब्राह्मण (इ० + ब्रा०) m. N. pr. eines Mannes BURN. Intr. 138, N. 2.

इन्द्रभगिनी (इ० + भ०) f. Indra's Schwester, ein Bein. von Çiva's
Gemahlin, H. c. 30 (भगिनी).